

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/30290/2024/ODSH-SD/7955

Olomouc 04.07.2024

Č. j.: KUOK 78366/2024

Vyřizuje: Mgr. Věra Tomančáková

Telefon: 585 508 305

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání pana [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, č. j. OVV/51686/23-12 GKL, ze dne 15.12.2023, kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2023, tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, tím, že dne 03.05.2023 v 19:07 hod. na pozemní komunikaci v obci Hranice VII – Slavič, silnice I/47 v úseku začínajícím poblíž domu čp. 1 a končícím poblíž domu čp. 65, ve směru jízdy na Lipník nad Bečvou, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem UNICAM/CAM22008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena průměrná rychlost 67 km/h, ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka ± 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky měřiče tedy činí 64 km/h, čímž řidič vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h o nejméně 14 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání, které vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Správní orgán prvního stupně obviněnému uložil za přestupek provozovatele vozidla podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) a § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 1.700 Kč a v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (zákon o odpovědnosti za přestupky), ve znění pozdějších předpisů a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč, vše splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

úkony. Viz WA DC UCC. ..“ V příloze je písemnost označená jako „Zdvořilé upozornění a smluvní podmínky“, dále kopie první strany příkazu, která je přeškrtnutá s textem „Nesouhlasím, neplatné!“ a sdělení Úřadu vlády na žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., s tím, že „Česká republika je jako svrchovaný stát územní veřejnoprávní korporací, jejíž hlavní funkcí je výkon státní moci“. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení dále. Správní orgán prvního stupně následně zaslal obviněnému dne 02.11.2023 „Vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání a oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí“, kdy termín byl stanoven na 27.11.2023. Uvedené vyrozumění bylo doručeno obviněnému dle fikce doručení dne 20.11.2023. Dne 27.11.2023 provedl správní orgán dokazování mimo ústní jednání, ke kterému se obviněný bez řádné a včasné omluvy nedostavil. Dne 27.11.2023 správní orgán prvního stupně obdržel další podání obviněného, kde uvádí totéž jako v odporu, kde se k věci nevyjadřuje pouze opakuje ve svých přílohách totéž co v jiných případech účastníci, kteří se hlásí rovněž k tzv. „živým bytostem“, kdy uvádí, že „po jeho zdvořilém upozornění je jakákoliv reakce ze strany správního orgánu přijmutím jím navržených dalších podmínek v jejich styku“. Dále uvedl, že: „Oznámení o pokračování v řízení – vyrozumění o provádění důkazů mimo ústní jednání (napsané dne 02.11.2023) došlo tímto k přijetí mnou navržených podmínek, a proto je další krok ona faktura, která nyní přišla na vaše jméno...“. Součástí jsou přílohy (přeškrtnuté Vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání“ s textem „nulují“ a tzv. „faktura dle UCC“.

Správní orgán prvního stupně následně dne 15.12.2023 vyhotovil ve věci napadené rozhodnutí, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a které mu bylo doručeno dne 17.01.2024.

Obviněný proti napadenému rozhodnutí podal dne 25.01.2024 odvolání, kde nesouhlasí se spácháním přestupku. Na kopii napadeného rozhodnutí (str. 1) je vepsán mj. text: „Bez vyjednávání NULL“ „odmítám tento návrh obchodní smlouvy bez újmy UCC 1-308 zakazují její další postup a odmítám souhlas se zpracováním, udržováním a přenosem mých osobních údajů podle UCC 1-308. Dále uvádí, že „jediným povoleným úkonem je do 16 dnů podat oznámení o údajném dluhu a trestném činu a o všech těch, které jsou ve vašich úřadech, rejstřících a archivech a podobné, připsány právní fikci [REDAKCE] [REDAKCE] která dne byla zrušena ze strany já jsem, já jsem bez újmy UCC 1-308 a bez zneuctění“. Součástí tohoto je opět tzv. faktura dle UCC ze dne 23.01.2024. Obviněný zaslal oprávněné úřední osobě sazebník v uncích stříbra, ve kterém bude obviněný požadovat vyplacení faktury, pokud oprávněná úřední osoba, jakožto osoba jednající sama za sebe, nepřestane kontaktovat obviněného, který dle svého názoru není odpovědný za překročení rychlosti řidiče, jehož kontaktní údaje sdělil. Obviněný zaslal fakturu ve výši 79.000 uncí ryzího stříbra, v přepočtu 48.538.690 Kč se splatností 14 kalendářních dnů. Obviněný dále popsal oprávněné úřední osobě svět dle vidění hnutí One People's Public Trust, jak může dojít k anulaci faktury a posléze, že je faktura po splatnosti a předá ji k soudu v USA.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání a předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto jej předal spolu se svým stanoviskem a spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán posoudil odvolání jako včasné a přípustné, neboť bylo podáno v zákonem stanovené 15denní lhůtě. Odvolací správní orgán následně přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Předně je nutno upozornit, že k datu 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, kterým mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se skutek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V souladu s výše uvedeným postupoval odvolací správní orgán při posouzení přestupku dle § 125f odst. 1 podle zákona o silničním provozu účinného do 31.12.2023, protože pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a přešetření spisového materiálu odvolací správní orgán dospěl k závěru, že nebylo zjištěno žádné pochybení ze strany správního orgánu prvního stupně, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu stanoví, že právnická nebo fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Dle ust. § 125f odst. 2 za přestupek provozovatel odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla je obsažena v ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž se dále uplatní odstavec 2 téhož ustanovení, který uvádí bližší podmínky odpovědnosti za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Podle ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. V daném případě však takové liberační důvody nebyly zjištěny, ani uplatněny.

Ust. § 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu stanoví, že „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Při stanovení určené částky obecní úřad obce s rozšířenou působností přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1. Výzva podle odstavce 1 musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené*

částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení podle odstavců 6 a 7.“

Obviněný jako provozovatel vozidla v daném případě reagoval na výzvu správního orgánu k úhradě určené částky nebo sdělení řidiče vozidla, který se měl dopustit přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tím, že v písemném podání ze dne 06.06.2023 obviněný uvedl, že vozidlo řídil předmětného dne pan [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Správní orgán prvního stupně dne 09.06.2023 zaslal „označenému řidiči“, oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání. K doručení písemnosti označenému řidiči nedošlo, neboť tato se vrátila jako nedoručená zpět, kdy poskytovatel poštovních služeb uvedl na zásilce, že zásilka nebyla vyžádána. Řízení o přestupku s označeným řidičem tedy nebylo zahájeno a došlo k odložení věci přestupku řidiče. Správní orgán prvního stupně následně zahájil řízení o přestupku s provozovatelem vozidla a uznal obviněného vinným z přestupku provozovatele vozidla, neboť měl za to, že splnil veškeré nutné kroky ke zjištění řidiče vozidla stanovené dle ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Toto stanoví, že *„Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a*

a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo

b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“

K danému posuzování potřebných kroků ke zjištění řidiče, v případě, kdy osoba označeného řidiče je cizinec žijící mimo ČR, je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 450/2019 - 36 (dostupný na www.nssoud.cz), kde NSS konstatoval, že „K pojmu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu se již Nejvyšší správní soud vyjadřoval mnohokrát. Z jeho judikatury vyplývá, že správní orgány mají za účelem zjištění pachatele přestupku vyvinout dostatečné úsilí. Na druhou stranu však dovodil, že pachatele přestupku není možné vypátrat vždy a správní orgány v tomto směru nemusejí vynakládat nepřiměřené úsilí. Zejména při zjevných obstrukcích a v případech, kdy provozovatel jako řidiče označí osobu s adresou pobytu v zahraničí, přitom Nejvyšší správní soud klade relativně nízké požadavky na to, jaké kroky musí správní orgán učinit dříve, než zahájí správní řízení s provozovatelem vozidla (srov. např. rozsudky ze dne 25. 3. 2020, č. j. 9 As 331/2018 - 27, ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018 - 21, ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 231/2018 - 18, ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016 - 53, a ze dne 18. 5. 2016, č. j. 3 As 204/2015 - 22). Také v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 - 46, na který stěžovatelka poukázala na podporu své kasační argumentace, **Nejvyšší správní soud uvedl, že po správních orgánech nelze podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu vyžadovat činění rozsáhlých kroků ke zjištění pachatele přestupku, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle odstavce šestého téhož ustanovení zjevně nevede k nalezení a usvědčení pachatele přestupku.** S touto judikaturou Nejvyššího správního soudu, z níž v nyní projednávané věci vycházel též krajský soud, se lze ztotožnit, a to včetně **mírnějších požadavků pro pátrání po pachatelích přestupků zdržujících se v zahraničí. Možnosti, kterých správní orgán může při vyhledávání osob v cizině a případném následném správním řízení využít, jsou totiž značně omezené. Vzhledem k nutnosti respektovat suverenitu cizího státu totiž nepřichází v úvahu hrozba předvedení, natož jeho faktická realizace.** I stěžovatelkou navrhované využití rumunských správních orgánů k doručení příslušné písemnosti představuje spíše jen

teoretickou možnost, než reálně použitelný nástroj. Správní orgány proto musí pečlivě vážit, s jakými věcmi se obrátí na své partnery v zahraničí. Závěr o tom, že správní orgány nejsou povinny provádět rozsáhlé pátrání po pachatelích přestupků za plného využití všech dostupných nástrojů, je podporován i smyslem ustanovení o odpovědnosti provozovatele vozidla. Toto ustanovení bylo do českého právního řádu zavedeno jako reakce na velmi nízkou objasněnost přestupků v dopravě zejména s ohledem na tehdejší častá tvrzení provozovatelů vozidla o spáchání přestupku osobou blízkou. Předmětné ustanovení bylo přezkoumáno i Ústavním soudem, který jej shledal ústavně konformním a mimo jiné uvedl, že „stanovená objektivní odpovědnost představuje součást povinností spojených s postavením provozovatele vozidla“ (srov. nález ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16). S přihlédnutím ke skutečnosti, že provozovatele lze takto postihovat jen subsidiárně (v případě, že skutečný pachatel zůstane neodhalen), a to relativně nízkou sankcí (pokutou do maximální výše 10.000 Kč), považoval Ústavní soud tuto formu objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla za přiměřenou.“ S ohledem na judikaturu NSS správní orgán prvního stupně v projednávaném případě po prvním neúspěšném pokusu o doručení písemnosti panu [REDAKCE] [REDAKCE] tj. cizinci na Ukrajinu, již nebyl povinen činit další kroky ke zjištění osoby řidiče (např. učinit ještě další pokus, pokud jde o doručení apod.) a jednal tak v souladu se zákonem, když přestupek řidiče odložil a zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla.

Zákon o silničním provozu přesně stanoví, za jakých podmínek je provozovatel odpovědný za porušování pravidel silničního provozu řidičem vozidla dle ust. § 125f zákona o silničním provozu. Dle ust. § 125g zákona o silničním provozu je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6. Správní orgán tak postupoval v souladu s ust. § 125f a 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu, když řízení o přestupku řidiče odložil a s obviněným jako provozovatelem zahájil řízení o přestupku provozovatele a ve věci rozhodl. Dále je třeba uvést, že obviněný nesplnil ani podmínky liberace, tak jak stanoví zákon o silničním provozu (§125f odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky), a proto se nezprostil odpovědnosti za přestupek. Přezkoumáním spisového materiálu tak nelze než konstatovat, že správní orgán prvního stupně postupoval v rámci řízení o přestupku provozovatele v souladu s § 125f a násl. zákona o silničním provozu, kdy nebylo zjištěno žádné pochybení v jeho postupu, jak namítl obviněný v podaném odvolání.

Zákon o silničním provozu v řízení o přestupku provozovatele vozidla stanovil tzv. „objektivní odpovědnost“ za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, jak je již výše uvedeno, podpůrně pak i v ust. § 125e odst. 1 ve spojení s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla tedy nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Jednání, o kterém správní orgán rozhodl, zcela jednoznačně vykazuje znaky přestupku, a proto bylo na místě ve věci přestupku provozovatele vozidla jej uznat z tohoto přestupku odpovědným. Nejvyšší správní soud se již mnohokrát k tomuto tématu vyjádřil, stejně tak jako např. i v již zmíněném rozsudku sp. zn. 5 As 104/2008, cituji: „...je-li naplněna formální stránka správního deliktu, je za běžných okolností naplněna také materiální stránka deliktu.“ Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že formální stránka přestupku provozovatele vozidla naplněna byla a jednání neznámého řidiče jednoznačně vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, lze považovat za naplněnou bez pochyby i stránku materiální. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že zájmem chráněným zákonem je bezproblémový a plynulý provoz na pozemních

komunikacích, a to v souladu s jeho pravidly, což v nyní projednávané věci prokazatelně splněno nebylo.

Ze správního spisu vyplývá, že obviněný má být členem „Společenství legitimních věřitelů České republiky“. Toto společenství se neřídí zákony České republiky, neboť věří ve státnost Československou. Obviněný uvedl, že nerespektuje zákony vydané Českou republikou. Odvolací správní orgán k tomuto nicméně konstatuje, že i dle zákonů vydaných před zákony vydané Českou republikou, platila pravidla silničního provozu obdobně, avšak časem se postupně vyvíjela. Např. dopravní orgány byly vymezeny dle § 47 odst. 1 vyhlášky ministerstva vnitra č. 141/1960 Sb., kterou se vydávají pravidla silničního provozu (zrušeno k 31.12.1996) jako orgány Veřejné bezpečnosti a jiné orgány). Dále například § 53 vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích, ze dne 05.06.1989 (zrušeno k 31.01.2001), upravoval oprávnění a způsob zastavování vozidel příslušníky Sboru národní bezpečnosti, která sestávala ze složek Státní bezpečnost a Veřejná bezpečnost. Veřejná bezpečnost pak byla na základě zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ze dne 21.06.1991 (zrušeno k 31.12.2008) přeměněna na Policii České republiky, ke dni 15.07.1991. De facto měly útvary vykonávající policejní činnost v Československu obdobná oprávnění v oblasti silničního provozu jako má nyní Policie ČR, která vznikla následnou přeměnou Veřejné bezpečnosti, a to ještě před vznikem samostatné České republiky.

Z výpisu z evidence obyvatel bylo potvrzeno, že obviněný je navzdory jeho tvrzení občanem České republiky. Bez ohledu na státnost a jeho vlastní přesvědčení je však nutné připomenout, že aktuální zákon o silničním provozu platí pro všechny osoby, které se účastní provozu na pozemních komunikacích na našem území, a to například i pro cizince. Právní úprava se neustále vyvíjí, proto je pro obviněného jako osobu, která se chce i v současnosti účastnit provozu na pozemních komunikacích, velice důležité se aktuálními zákony České republiky řídit. Pro držitele řidičského oprávnění je nutná znalost platných a účinných předpisů týkajících se pravidel provozu na pozemních komunikacích, práv a povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích, úpravy a řízení provozu na pozemních komunikacích, včetně řidičských oprávnění a řidičských průkazů, ale i znalost aktuálních předpisů o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a předpisů souvisejících. Obdobně toto platí pro provozovatele vozidla, u kterého platí objektivní odpovědnost za provoz vozidla. Pakliže obviněný nezná, případně neuznává zákony České republiky, jakož i zákon o silničním provozu, pak je otázkou, zda splňuje kritéria pro držení řidičského oprávnění a zda může bezpečně řídit motorové vozidlo tak, aby nebyla ohrožována bezpečnost a plynulost silničního provozu a ostatních účastníků, a rovněž zda si uvědomuje svou objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za provoz jeho vozidla a s tím související odpovědnost za porušení zákona o silničním provozu osobou řidiče, které svěřil řízení svého vozidla.

Obviněný uvádí, že oprávněná úřední osoba zastupující Městský úřad Hranice již není chráněna tímto městem ani korporací Czech Republic. Obviněný popisoval činnost hnutí One People's Public Trust, ke kterému se taktéž řadí, kdy obviněný zaslal oprávněné úřední osobě sazebník v uncích stříbra, ve kterém bude obviněný požadovat vyplacení faktury, pokud oprávněná úřední osoba, jakožto osoba jednající sama za sebe, nepřestane kontaktovat obviněného, který dle svého názoru není odpovědný za překročení rychlosti řidiče, jehož kontaktní údaje sdělil, kdy zaslal správnímu orgánu fakturu ve výši 79.000 uncí ryzího stříbra, v přepočtu 48.538.690 Kč se splatností 14 kalendářních dnů. Obviněný dále popsal oprávněné úřední osobě svět dle vidění hnutí One People's Public Trust, jak může dojít k anulaci faktury a posléze, že je faktura po splatnosti a předá ji k soudu v USA. Odvolací správní orgán má za to, že uvedené námitky obviněného se netýkají předmětu řízení, a proto byly shledány jako liché. Obviněný uvedl, že nerespektuje zákony vydané

Českou republikou. Odvolací správní orgán k tomuto uvádí, že je třeba upozornit na skutečnost, že správní právo je odvětví veřejného práva. Proto se nyní pohybujeme v rovině veřejného práva, nikoliv soukromého. Charakteristickým znakem veřejného práva je, že právní vztahy jím upravené jsou nerovné (vrchnostenské), odpovídající vztahu stát – občan. Orgán veřejné moci (v tomto případě stát přenesl výkon státní správy na obecní úřad obce s rozšířenou působností) je právně nadřazen a může rozhodovat o subjektivních právech a povinnostech jiných právních subjektů, ovšem jen v rámci zákona (*secundum et intra legem*). Obchodní právo a obchodní zákoník však náleží do oblasti práva soukromého, v němž jsou si účastníci rovni, proto se jím nelze řídit v oblasti veřejného práva, kde je postavení účastníků zcela jiné. Není tedy možné uplatňovat obchodní smlouvu nebo fakturu, které jsou typické pro soukromé právo.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně rozhodl na základě důkazů, které považuje za dostatečné. Správní orgán prvního stupně zjistil všechny rozhodné skutečnosti potřebné pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že nebylo porušeno právo obviněného na spravedlivý proces. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Po přezkoumání spisového materiálu bylo zjištěno, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel při rozhodování a jakým způsobem o vině a správnímu trestu za přestupek rozhodl. Napadené rozhodnutí tak nebylo shledáno za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ani pro nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí má všechny zákonem stanovené obsahové a formální náležitosti.

Při určení druhu a výměry správního trestu je u uvedeného přestupku provozovatele vozidla nutno si uvědomit, že se jedná o objektivní odpovědnost provozovatele vozidla, nikoli o řízení o přestupku řidiče vozidla. Dle ust. § 125h odst. 2 zákona o silničním provozu se určená částka stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Při stanovení určené částky obecní úřad obce s rozšířenou působností přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích, což lze analogicky obecně užít i pro stanovení výše správního trestu za přestupek provozovatele vozidla. Nicméně, z hlediska principu individualizace trestu jsou pro naplnění účelu správního trestu stěžejní obecná kritéria pro ukládání správního trestu v řízení o přestupcích uvedená v zákoně o odpovědnosti za přestupky v ust. § 35 až ust. § 50.

Dále se správní orgán prvního stupně zabýval možným rozpětím ukládaného správního trestu za přestupek, kdy byl vázán ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, a pokutu uložil ve výši 1.700,- Kč (zákonné rozpětí pro přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu - od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč), tj. ve spodní polovině zákonného rozpětí, kdy tato současně odpovídá ust. § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona. Pokutu ve výši 1.700,- Kč tak považuje odvolací správní orgán za přiměřenou, korespondující s vyhodnocenými okolnostmi spáchání přestupku (zejména s ohledem na výši překročené rychlosti - v obci o 14 km/h, tj. v horní polovině hranici pro přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu), kdy obviněný v poslední době nebyl za obdobný skutek projednán správním orgánem prvního stupně, a odůvodněnou.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v souladu s právními předpisy a současně není v rozporu s veřejným zájmem, a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodl odvolací správní orgán tak, že odvolání proti napadenému rozhodnutí zamítl a ve smyslu ust. § 90 odst. 5 správního řádu vydané rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í :

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
pověřen plněním úkolů vedoucího
odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží:

